

ת"פ 40587/07/20 - מדינת ישראל נגד עמאד מחמד

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 40587-07-20 מדינת ישראל נ' חוגיראת (עציר) ואח' 10 מאי 2022

לפני: כבוד השופט אינאס סלאמה
המאשימה:

מדינת ישראל

נגד

הנאשם:

עמאד מחמד (עציר)

ע"י ב"כ עוה"ד נאג'י עאמר (מטעם הסנגוריה
הציבורית)

גזר דין

1. הנאשם שלפניי הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירה של שוד בנסיבות מחמירות, בניגוד לסעיף 402(ב) + סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").

הכרעת הדין וכתב האישום

2. על פי הכרעת הדין ועובדות כתב האישום בו הורשע הנאשם, עובר לתאריך 23.6.2020, קשרו הנאשם ואדם נוסף, וליד חוג'יראת (להלן: "**וליד**"), קשר לשדוד את המתלונן, ש' ח' (להלן: "**המתלונן**"), שהינו בעל עסק מתכות.

בין הנאשם לבין המתלונן קיימת היכרות שטחית, מאחר והנאשם הגיע מספר פעמים לעסק ומכר למתלונן גרזאות וחל'קי ברזל.

3. בתאריך 23.6.2020, בסמוך לשעה 06:43, במסגרת הקשר, הגיע וליד באמצעות רכב שבבעלותו מביר אל מכסור, אל בניין המגורים בו מתגורר הנאשם יחד עם בני משפחתו בכפר מנדא. זמן קצר לאחר מכן, נכנסו לרכב הנאשם ואדם נוסף (להלן: "**האחר**"), ושלושתם עזבו את המקום כשוליד נהג ברכב. לאחר המתואר לעיל, במסגרת ההכנות לביצוע השוד, הנאשם, וליד והאחר הצטיידו בחפץ חד (להלן: "**החפץ החד**") והחליפו בגדים על מנת להקשות על זיהויים. בשעה 07:12 לערך, הגיעו השלושה סמוך לעסק של המתלונן, חלפו על פני מגרש החנייה בו נהג לחנות, ופנו שמאלה לרחבת עפר ללא מוצא, הנמצאת מול מגרש החנייה. השלושה המתינו להגעת המתלונן במטרה לשדוד אותו. תוך כדי ההמתנה, פירקו השלושה את לוחיות הזיהוי של הרכב, על מנת להקשות על זיהוי ועל זיהויים כמבצעי השוד.

בשעה 07:57 הגיע המתלונן למגרש החנייה, החנה את רכבו, וירד ממנו כשהוא נושא עליו תיק ובו כסף מזומן על סך של כ- 30,000 ₪, כרטיס אשראי מסוג ויזה ושלושה שיקים חתומים ללא סכום והחל לצעוד לכיוון העסק. מיד לאחר מכן, הגיעו הנאשם, וליד והאחר במהירות למגרש החנייה, בנהיגה ברכב. וליד, יחד עם אחד משני שותפיו לעבירה, הנאשם או האחר (להלן: "השותף"), ירדו מהרכב, רצו לעבר המתלונן, התנפלו עליו, תפסו בו ותקפו אותו במטרה לגנוב ממנו את התיק על תכולתו. וליד תפס בתיק ומשך אותו בלח והשותף שהחזיק בחפץ חד, תפס במתלונן מאחור, החזיק בו בכח ומשך אותו תוך כדי שניסה לחנוק אותו כדי להתגבר על התנגדותו להוצאת התיק מרשותו. המתלונן התנגד למשיכת התיק מידי, נאבק בוליד ונשך אותו בכף ידו השמאלית. תוך כדי כך, דקר השותף את המתלונן באמצעות החפץ החד שהחזיק באזור גבו וצווארו והמתלונן הרפה את אחיזתו בתיק. וליד והשותף גנבו את התיק, עלו לרכב, שם המתין להם שותפם לשוד, ונמלטו בנסיעה מהירה ממגרש החנייה.

4. בעקבות התקיפה כמתואר לעיל, נגרמו למתלונן חתך בראש אזור פריטלי ימין ושתי שריטות בחלק העליון של הגב שדיממו, והוא נזקק לתפירת החתכים ולטיפול רפואי.

טיעוני הצדדים לעונש

5. בדיון שהתקיים לפניי ביום 7.4.2022, טענו הצדדים לעונש. המאשימה הגישה את הרישום הפלילי של הנאשם, גזר דין של בית משפט השלום בעכו בו הוטל על הנאשם מאסר מותנה בר הפעלה (יחד עם כתבי האישום), רשימת כליאות של הנאשם וכן אסופת פסיקה. הסנגור הגיש תעודת חדר מיון בעניינו של הנאשם.

6. בטיעוניה עמדה המאשימה על חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, בצינה כי עבירת השוד היא מהעבירות החמורות המחייבת הטלת ענישה מחמירה. נטען, כי הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו במקרה דנן הינם שמירה על שלמות גופו וכבודו של אדם, וכן פגיעה בקניינו של אדם ורכושו, בתחושת הביטחון ובסדר החברתי וכן בעקרון שלטון החוק וכבודו.

המאשימה ביקשה להדגיש את הנסיבות לחומרה הקשורות בביצוע העבירה. בכלל זה נטען כי לביצוע השוד קדם תכנון והתארגנות, המתנה למתלונן, החלפת בגדים ופירוק לוחית זיהוי על מנת להקשות על זיהויים. עוד עמדה המאשימה על הכסף והרכוש המשמעותי שנשדד, סך של 30,000 ₪; על ההצטיידות בחפץ החד והשימוש בו.

בבחינת מדיניות הענישה הנהוגה הפנתה המאשימה למספר פסקי דין, בהם הושתו עונשים של "מאסרים ארוכים".

בשים לב לאלו ועוד, המאשימה סבורה כי מתחם העונש ההולם בעניינו נע בין 4 ל- 7 שנות מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. אולם בשים לב לעיקרון האחידות בענישה, שעה שהמתחם שנקבע בגזר דינו

של וליד הינו בין 30 ועד 55 חודשי מאסר בפועל, ביקשה המאשימה כי בית המשפט ייאמץ את המתחם, וימקם את עונשו של הנאשם ברף העליון שלו "הן לנוכח העבר הפלילי המכביד, אי נטילת האחריות, חוסר שיתוף הפעולה עם רשויות החוק, הימנעות מפיצוי המתלונן או מהקטנת הנזק והצורך בהרתעה אישית והרתעת הרבים". המאשימה ביקשה להפעיל את המאסר המותנה במצטבר.

7. הסנגור ביקש להדגיש בפתח דבריו את עיניו הדין אותו עובר הנאשם, לדידו, ואשר נמשך עד היום תוך שהפנה לבקשת המאשימה לדחות את מתן הכרעת הדין בעקבות גילוי ראיה חדשה, וכאשר עד לשיבת הטיעונים לעונש טרם הועברו לו חומרי החקירה. לטענתו, הנאשם מרגיש רדיפה וכי הדבר אמור לשמש כשיקול לעניין ענישתו.

בעניין העתירה להפעלת המאסר המותנה, טען הסנגור, כי משלא הוגשה הכרעת הדין או כתב האישום המתוקן שבו הורשע הנאשם, לא ניתן להגיע למסקנה כי הוא הורשע בעבירה של גניבה וכי יש לחובתו תנאי בר הפעלה. גם לעניין הטענה כי קיים תנאי בגין עבירה של הסתייעות ברכב לשם פשע, לא ניתן להפעיל התנאי שכן "היא לא עבירה פלילית" והמאשימה לא הוכיחה "את כל התנאים של הסעיף".

לעניין מתחם העונש ההולם, טען הסנגור, כי לא ניתן להסתמך על המתחם שנקבע בגזר דינו של וליד מאחר והנאשם "לא היה צד להליך" ולא הייתה לו "כל יכולת לתקוף את הקביעה הזאת". לדידו, בקביעת המתחם על ידי המותב שגזר את דינו של וליד (כב' השופט פורת) "נפלה טעות משמעותית" ואילו הנאשם היה מיוצג על ידו אז, הוא היה מגיש ערעור על הקביעה לבית המשפט העליון.

הסנגור הפנה לגזר דין אחר של הח"מ בעניין חיג'אזי (ת"פ 14973-08-21) וביקש לאמץ את המתחם שנקבע שם בין 20 ועד 44 חודשי מאסר בפועל, תוך שהרף העליון בעניינו צריך לעמוד על שלוש שנים. הוא הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם; היותו גרוש; אב לשני ילדים מתחת לגיל 18; סובל מהפרעות אישיות ואושפז מספר פעמים (כאמור הוגשה תעודת חדר מיון).

לבסוף, הסנגור ציין כי חלקו של הנאשם "נופל בהרבה מאותו וליד", כמי שהגיע מיישוב אחר ברכב שלו, וגם בשלב "התקיפה של המתלונן", המאשימה לא ידעה לציין מי תקף אותו יחד עם וליד, כאשר לטענתה היו 3 אנשים, ואחד מהם נשאר ברכב. במצב דברים זה "צריך להניח לזכות הנאשם שהוא זה שנשאר ברכב, הוא לא זה שיצא ותקף את המתלונן", ובכך חלקו "נופל בהרבה" מחלקו של וליד, וכך גם העונש שיש להשית עליו. הסנגור ביקש להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם.

דברי הנאשם

8. אלו דברי הנאשם כפי שנרשמו בפרוטוקול הדיון: "אמא שלי חולה אני רוצה שיתחשבו בי".

דין והכרעה

9. העיקרון המנחה בגזירת הדין הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם העומד לדין, לבין סוג העונש שיוטל עליו ומידתו.

בעת קביעת מתחם עונש הולם למעשה עבירה שביצע הנאשם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

לאחר קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט לאתר את העונש המתאים לנאשם בגבולות המתחם שנקבע, תוך התייחסות לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. בית המשפט יכול לחרוג ממתחם העונש הן לקולא - משיקולי שיקום, והן לחומרה - משיקולי הגנה על שלום הציבור.

מתחם העונש ההולם

10. בעת קביעת מתחם העונש ההולם, יש לעמוד תחילה על הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו מן העבירות שביצע הנאשם, ועל מידת הפגיעה בהם.

מעשיו של הנאשם בצוותא עם וליד ועם האחר, גרמו לפגיעה בשורה של ערכים חברתיים, בראשם הגנה על בטחון הציבור ושלומו, ובאופן פרטני פגעו המעשים בשלמות גופו של המתלונן. בדרך הילוכו של הנאשם יש גם כדי לערער את תחושת הביטחון האישי השוררת בציבור. עוד נפגעו ערך ההגנה על קניינו של אדם וכבודו, שלטון החוק והסדר החברתי התקין. מעשה שוד כשלעצמו הוא בעל חומרה מרובה. בעניינו מתווסף מרכיב חומרה נוסף, שכן העבירה בוצעה אגב שימוש בחפץ חד באמצעותו נדקר המתלונן בגבו ובצווארו לבל יתנגד למהלכו של השוד.

11. בית המשפט העליון עמד פעמים רבות על החומרה הגלומה בביצוע עבירת שוד, וכן על הענישה המשמעותית שיש להשית בגין ביצועה.

ראו על כך ע"פ 4949/15 **מקדסי נ' מדינת ישראל**, פסקה 11 (17.3.2016):

"על חומרתה הרבה של עבירת השוד עמד בית משפט זה לא פעם, והוא הדין גם בניסיון לביצוע שוד אשר סוכל. עבירות אלו מאיימות על הסדר החברתי התקין ועל שלום הציבור ובטחונו, ולכן ראוי להטיל בגין עונשי מאסר ממושכים, המבטאים את סלידת החברה ממבצעי העבירות, ונותנים ביטוי הולם לעקרונות הגמול וההרתעה..."

עוד על עבירת השוד וחומרתה ראו ע"פ 3907/10 **נעאמנה נ' מדינת ישראל**, פסקה 5 (23.3.2011):

"עבירת השוד היא מן הותיקות שבעבירות הפליליות. מימי קדם ועד ימינו, רבו האנשים שערכו בינם לבין עצמם חשבון של סיכויי ההצלחה מול הסיכונים הכרוכים, ונענו לפיתוי הכספי הכרוך באירוע אלים קצר טווח. כנגד פיתוי זה, נאלצה כל חברה אנושית למצוא את הדרכים להיאבק נגד הפגיעה החמורה בה וביחידה. חומרתה של עבירה זו כלפי הפרט מורכבת משני נדבכים משתלבים. האחד, הפגיעה בקניינו של קורבן השוד, ובמקרה דנן - פדיון עמל יומו של בעל עסק זעיר, המיועד לזון את בני ביתו. והשני, הממד הפוגעני, האלים והמאיים. גם אם יקבל קורבן השוד את כל רכושו בחזרה בלא פגע, לא במהרה יחלימו צלקותיו הנפשיות".

12. כאמור לעיל, בעת קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט ליתן דעתו **למדיניות הענישה הנוהגת**. זו, כמצוין לעיל, הדגישה את הצורך בהחמרה כלפי המבצע עבירת שוד, תוך שמנעד הענישה רחב נוכח השוני הרב בין מעשי השוד השונים ומידת חומרתם. בעניין זה של השונות בין מעשי השוד ומנעד הענישה, נכון להזכיר את דבריו של השופט א' רובינשטיין בע"פ 4841/13 **ספי נ' מדינת ישראל**, פסקה יא (6.2.2014), לפיהם:

"באשר לקביעת מתחם העונש ההולם - כנודע, לובשת עבירת השוד פנים וצורות רבות וקביעת מתחמי הענישה ההולמים בגינה מגוונת; אך פטור בלא כלום אי אפשר (בבלי, חולין כז ע"ב), ואת המסגרת קבע כמובן המחוקק בקביעת 'תג העונש' לעבירה זו - אין זה דיונה של עבירה שנעברה תוך פגיעה פיסית אלימה לעבירה שבוצעה על דרך הפחדה בלבד; אין זה דיונה של עבירה שנעברה לאחר תכנון והכנה מוקדמים לעבירה אקראית-ספונטנית; אין זה דיונה של עבירה שנעברה בחבורה לדינה של עבירת אדם יחיד; אין זה דיונה של עבירה שנעשתה תוך שימוש בנשק, חם או קר, לעבירה שנעשתה ללא שימוש בנשק; אין זה דיונה של עבירה חד פעמית למסכת שיטתית של עבירות ...".

13. לאחר שאמרתי זאת, אפנה לסקירת פסיקה המבטאת את מדיניות הענישה הנוהגת, ממנה יש להקיש לענייננו, ואשר בין היתר על יסודה ייקבע מתחם העונש ההולם במקרה דנן.

ע"פ 4322/19 **פלוני נ' מדינת ישראל**, וכן ע"פ 6347/19 **יאסין נ' מדינת ישראל** (26.1.2020) - על פי המתואר, כתב האישום גולל שני אירועי שוד בנסיבות מחמירות של חנויות נוחות בתחנות דלק. יאסין השתתף בשוד הראשון. פלוני (שהיה קטין כבן 17 ו-9 חודשים בעת האירועים), השתתף בשניהם. השוד הראשון בוצע בחבורה של ארבעה, שנכנסו רעולי פנים אל חנות הנוחות, כששניים מהם אוחזים באלות, ופלוני אשר אחז בתת מקלע מאולתר ירה לעבר הדלפק מאחוריו ישב המוכר, ולעבר המדפים.

השודדים נטלו את הקופה הרושמת ואת הטלפון הנייד של המוכר ונמלטו. השוד השני בוצע גם הוא בחבורה של ארבעה, תוך שימוש בתת מקלע מאולתר, וכשהשודדים האחרים אוחזים באלות. באירוע זה פלוני שימש כנהג והורשע בהסדר הטיעון בסיוע לשוד בנסיבות מחמירות. בגין האירוע הראשון, יאסין נדון ל- 32 חודשי מאסר בפועל. פלוני שהיה שותף לשני האירועים נדון ל- 24 חודשי מאסר בפועל. שני האחרים שהשתתפו בשני מעשי השוד נדונו ל- 24 ו- 42 חודשי מאסר בפועל.

בית המשפט העליון דחה את ערעורו של פלוני. אשר ליאסין, נוכח הפער בענישה בינו לבין פלוני, מצא בית המשפט העליון להפחית 8 חודשים מעונשו, כך שירצה גם הוא 24 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 4442/19 **מדינת ישראל נ' שוץ** (13.11.2019) - בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה על קולת עונשי המאסר שנגזרו על המשיבים לאחר שהורשעו בשתי עבירות של שוד בצוותא בנסיבות מחמירות. נוסף על כך המשיב 1 הורשע בעבירה של תקיפת שוטר. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם ביחס למשיב 1 נע בין 20 ל- 36 חודשי מאסר בפועל. בתוך המתחם נגזר דינו של משיב 1 (גיל צעיר וללא עבר) ל- 20 חודשי מאסר בפועל. אשר למשיב הנוסף, המתחם הועמד על 24 - 48 חודשי מאסר, בשל האלימות שהפעיל במסגרת מעשי השוד (בין היתר דקירת אחד המתלוננים בירך באמצעות סכין). על משיב זה נגזרו 28 חודשי מאסר בפועל. כאמור בית המשפט העליון קיבל את הערעור והחמיר בעונשם של המשיבים כאשר הוסיף לעונש של כל אחד מהם 10 חודשי מאסר נוספים בפועל.

ע"פ 8271/17 **מדינת ישראל נ' אבו גליון** (30.1.2018) - המשיב הורשע על פי הודאתו בעבירות של קשירת קשר לפשע ושוד בנסיבות מחמירות. על פי המתואר, המשיב קשר קשר עם אחר לשדוד טלפונים ניידים מידיהם של צעירים. לשם כך, המשיב הצטייד בחפץ דמוי אקדח, והאחר הצטייד באקדח. המשיב והאחר הבחינו בשני המתלוננים. המשיב ניגש לאחד מהם, והאחר ירה באוויר. המשיב איים על המתלונן באמצעות החפץ ודרש ממנו את הטלפון הנייד. המתלונן סרב, והמשיב דחף אותו ונטל את הטלפון. האחר נטל ממתלונן קטין את הטלפון שבידו. המשיב והאחר נמלטו מהמקום, כשהאחר יורה ירייה נוספת באוויר. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 15 ל- 40 חודשי מאסר בפועל; השית על המשיב 23 חודשי מאסר בפועל, וכן הורה על הפעלת מאסר מותנה של 10 חודשים, באופן שחמישה חודשים ירוצו במצטבר. בית המשפט העליון החמיר בעונשו של המשיב, כך שעונש המאסר יעמוד על 31 חודשים, ויחד עם המאסר המותנה שהופעל על ידי בית המשפט המחוזי - 36 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 5974/15 **אבקסיס נ' מדינת ישראל** (10.8.2016) - נדחה ערעורו של המערער אשר הורשע, יחד עם אחר, בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות וקשירת קשר לביצוע פשע. על המערער נגזרו בבית המשפט המחוזי 45 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלוות. עונש דומה נגזר על שותפו של המערער, אשר בעת ביצוע השוד, המתין על קטנוע, אלא שעונש זה כולל הפעלה "באופן חופף לנאשם 2 שני עונשי מאסר מותנה בן 8 חודשים". המערער מיקד טענותיו בפער שבין עונש המאסר בפועל שהוטל עליו לבין עונש המאסר שהוטל על שותפו. בית המשפט העליון דחה כאמור את הערעור תוך שמצא כי ההבדלים בין המערער לשותפו, יש בהם כדי להצדיק את הפער בענישה. זאת לצד הודאתו של השותף וגילו הצעיר.

ע"פ 212/14 **יעקב נ' מדינת ישראל** (11.8.2014) - שני המערערים הורשעו בעבירת שוד מזוין בצוותא לפי סעיף 402(ב) לחוק ביחד עם סעיף 29(ב) לאחר ששדדו חנות של תחנת דלק, כשראשם מכוסה בקפוצ'ון ותוך שימוש באלה באמצעותה היכה המערער הראשון (יעקב) את המתדלק בראשו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 15 ל- 60 חודשי מאסר בפועל וגזר על יעקב 40 חודשי מאסר בפועל תוך הפעלת מאסר מותנה ובסך הכל 48 חודשים. על המערער הנוסף הושתו 24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את הערעור תוך שאבחן בין מעשיו של יעקב (שהיכה את המתלונן בראשו וברגליו ואף איים עליו) לבין חלקו של המערער הנוסף.

ע"פ 5780/13 **בן אבו נ' מדינת ישראל** (16.7.2014) - פסק דין אליו הפנתה המאשימה. בית המשפט העליון קיבל את ערעורו של המערער אשר הורשע בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות והחזקת סכין שלא כדין, ונגזרו עליו בבית המשפט המחוזי 52 חודשי מאסר בפועל. מתחם העונש אותו קבע בית המשפט המחוזי, נע בין 3 ל- 6 שנות מאסר. בית המשפט העליון התערב בקביעת המתחם אותו העמיד על טווח שבין 30 לבין 60 חודשי מאסר בפועל. עונשו של המערער הופחת לכדי 45 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 1178/14 **מדינת ישראל נ' מיכלאשוילי** (23.6.2014) - המשיב הורשע לפי הודאתו בעבירות הבאות שיוחסו לו בכתב אישום מתוקן בהסדר טיעון: קשירת קשר לפשע, שוד בנסיבות מחמירות, שינוי זהות של רכב, נהיגה ללא ביטוח, וכן נהיגה ללא רישיון רכב תקף. על פי המתואר, לאחר תכנון מוקדם הגיע המשיב עם אחר כשהם רכובים על אופנועים לחנות תכשיטים על מנת לבצע שוד (המשיב חיבר לאופנוע שבבעלותו לוחית רישוי גנובה). האחר כיוון לעבר בעל החנות אקדח צעצוע, והמשיב החל לרוקן את מגשי התכשיטים. בהמשך, התפתח מאבק בין בעל החנות לאחר, אשר הכה בראשו של בעל החנות באמצעות אקדח הצעצוע עד שנשבר, וגרם לפציעתו. כשניסו המשיב והאחר לנוס, רצו בעל החנות ועוברי אורח לעברם, הפילו את המשיב מהאופנוע וריתקו אותו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 6 חודשי עבודות שירות ל- 50 חודשי מאסר, וגזר על המשיב 40 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון קבע מתחם עונש של 3 עד 6 שנות מאסר, והעמיד את עונש מאסרו של המשיב על 52 חודשים בפועל. יוער, כי בפסק דינו עמד בית המשפט העליון, בין היתר, על כי למשיב עבר פלילי לרבות הרשעה זה מקרוב בעבירת שוד בנסיבות מחמירות.

ת"פ (מחוזי חיפה) 3002-09-20 **מדינת ישראל נ' חג'אזי** (17.10.2021) - הנאשמים הורשעו על יסוד הודאתם בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון. הנאשם מס' 1 (בפסקה זו להלן יקרא: נאשם 1) הורשע בביצוע עבירות של שוד בנסיבות מחמירות וירי מנשק חם. הנאשם מס' 2 (להלן: נאשם 2) הורשע בעבירת החזקה, נשיאה והובלה של נשק, וכן בעבירת סיוע לשוד בנסיבות מחמירות. על פי המתואר, הנאשם 1 ואדם אחר קשרו קשר לבצע שוד של שליח פיצה. הם פנו לנאשם 2, שיספק להם נשק לביצוע השוד, וזה האחרון העביר לידיהם תת מקלע מאולתר מסוג קרלו, מחסנית ותחמושת. בהמשך, הנאשם 1 והאחר ביצעו הזמנת פיצה. משהגיע שליח הפיצה, האחר התקדם וכיוון לעברו את הנשק הטעון, ודרש כי יעביר לידיו את התיק. שליח הפיצה עשה כדבריו. הנאשם 1 התקדם בנסיעה על קטנוע לעברם ואמר לאחר לירות לעבר שליח הפיצה. האחר עלה על הקטנוע וירה באמצעות הנשק 4 יריות לכיוון רגלי שליח הפיצה. לאחר מכן, ועל פי תיאום מראש, העבירו נאשם 1 והאחר את הנשק המחסנית והתחמושת לנאשם 2 על מנת שיסתירם. בית

המשפט המחוזי קבע מתחם עונש בעניינם של כל אחד מהנאשמים הנע בין 30 ל- 60 חודשי מאסר בפועל, וגזר על כל אחד מהם עונש מאסר בפועל של 32 חודשים, לצד עונשים נלווים. יוער כי ערעור שהגיש הנאשם 1 תלוי ועומד בבית המשפט העליון.

ת"פ (מחוזי חיפה) 29461-10-20 **מדינת ישראל נ' בוקאעי** (11.5.2021) - מדובר באותה הפרשה שנדונה בעניין חג'אזי, כשבוקאעי הוא למעשה "האחר" המתואר לעיל. בוקאעי הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירות של שוד בנסיבות מחמירות וירי מנשק חם. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 30 ל- 60 חודשי מאסר בפועל, והשית על בוקאעי 36 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר על תנאי.

14. בכל הנוגע **לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, יש ליתן הדעת על כי לא מדובר באירוע ספונטאני. הנאשם ושותפיו (וליד והאחר) תכננו לבצע שוד במתלון, הם הצטיידו בחפץ חד, פירקו את לוחית הרישוי של הרכב, החליפו בגדים על מנת להקשות על זיהויים והמתינו למתלון. תוך כדי ביצוע השוד המתלון נפצע בגבו ובצווארו מהחפץ החד. בנוסף יש ליתן את הדעת לסכום שנשדד יחד עם כרטיס האשראי והשיקים.

אשר לחלקו של הנאשם באירוע, אין לי אלא את העובדות אשר פורטו בכתב האישום בו הורשע הנאשם. כפי שטען הסנגור, לא הובהר עד תום איזה חלק היה לנאשם בעת ביצוע השוד- האם הוא היה זה שתקף את המתלון יחד עם וליד או שמא הוא נשאר ברכב, בעוד שהתוקף היה דווקא האחר. בנסיבות אלה, מקובלת עליי הטענה כי יש להניח לזכותו של הנאשם כי חלקו מבין שני השותפים, לצד וליד, הינו החלק "הקל יותר".

15. טרם אפנה לקבוע את מתחם העונש ההולם בענייננו ואת עונשו של הנאשם, אציין בקצרה, כפי שטענה המאשימה, כי ההליך הפלילי כנגד וליד נדון לפני כב' השופט א' פורת. בגזר הדין נקבע מתחם הנע בין 30 ועד 55 חודשי מאסר בפועל. על וליד נגזרו 32 חודשי מאסר בפועל.

בטיעוניה כאמור עתרה המאשימה לאמץ את מתחם העונש ההולם גם בעניינו של הנאשם, כאשר עונשו ימוקם ברף העליון של המתחם, נוכח הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, קרי- עברו הפלילי, אי נטילת אחריות וחוסר שיתוף פעולה והימנעות מהקטנת הנזק.

16. בשים לב לעיקרון האחידות בענישה (על חשיבותו של עיקרון זה ראו למשל ע"פ 5195/11 **קריניאן נ' מדינת ישראל**, פסקה 5 (28.3.2012)), לחלקו של וליד באירוע (כפי שעולה מכתב האישום המתוקן בו הודה - ממנו נגרע האזכור של החפץ החד), לחלקו של הנאשם אשר לא הוברר עד תום (נקודת המוצא היא כי לא נשלל שהיה זה דווקא הנאשם שנותר ברכב), ולכל אשר פורט, לא מצאתי כי המתחם בעניינו של הנאשם צריך להיות שונה משמעותית מזה של וליד. בכלל זה לא מצאתי כי הרף התחתון של

המתחם אף הוא צריך להיות שונה לקולא באופן משמעותי.

17. על רקע נסיבות ביצוע העבירות, הערכים שנפגעו מביצוען ומידת הפגיעה בערכים מוגנים אלו, שהינה ברף בינוני, בשים לב לחלקו הנאשם- כפי שבואר לעיל, כמו גם מדיניות הענישה הנהוגה והמתחם שנקבע בעניינו של וליד, סבורני כי מתחם העונש ההולם את מעשה הנאשם נמצא בטווח שבין **28 חודשי מאסר בפועל לבין 52 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים.

18. בעניינו, לא מצאתי כי מתקיימים שיקולים אשר יצדיקו סטייה מגבולות המתחם שנקבע לעיל. שיקול ההגנה על שלום הציבור, הגם שמתקיים מעצם הערך המוגן שנפגע, אינו מצדיק חריגה מהמתחם. שיקול השיקום, בשים לב לנסיבות, אינו מתקיים ואינו מצדיק אף הוא סטייה מהמתחם.

העונש המתאים לנאשם

19. משנקבע מתחם העונש ההולם, יש לפנות עתה לקביעת העונש המתאים לנאשם בגבולות המתחם שהוצג. בכגון דא, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**, כמפורט בסעיף 40א לחוק.

20. משקל לחומרה בהקשר זה, יש ליתן לעובדה כי הנאשם לא נטל אחריות, לא שיתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק, וגם לאחר שהורשע בדיון בחר שלא להביע חרטה על מעשיו. הנאשם בן 46 שלחובתו רישום פלילי מכביד. כפי שעולה מהרישום הפלילי בעניינו, רשומות לחובתו 19 הרשעות קודמות (חלקן התיישנו), האחרונה מיום 16.9.2019 בגינה נגזרו עליו 13 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה, בגין שורה של עבירות, ביניהן מספר עבירות של גניבה.

מן הצד האחר, הנאשם גרוש ואב לילדים קטינים. הוצגה תעודת חדר מיון אשר ממנה עולה, בין היתר, כי הנאשם עבר אשפוז פסיכיאטרי בשנת 2009 וכי אובחן כבעל הפרעת אישיות אנטיסוציאלית.

21. בהינתן שורת נסיבות אלו אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, ובהתחשב אף בעונש שנגזר על וליד בגין אירוע השוד (אשר לזכותו נזקפה העובדה כי הודה בהזדמנות הראשונה- נסיבה שלא מתקיימת בעניינו), יש למקם את עונש מאסרו בפועל של הנאשם בסוף הרבע הראשון של המתחם, בצד השתת עונש משמעותי של מאסרים מותנים.

בדרך זו, הכוללת מאסר ממושך מאחורי סורג ובריאח וענישה משמעותית צופה פני עתיד, יוגשם עיקרון ההלימה, וכן תושג הרתעת הרבים. ענישה זו תביא גם להרתעת הנאשם, ובתקווה כי בכך יפחת הסיכון העתידי להישנות עבירות דומות מצדו. בעונש שנקבע יוגשם גם עיקרון האחידות בענישה כפי שתואר

לעיל.

22. אשר לעתירה להפעלת המאסר המותנה שתלוי ועומד נגד הנאשם, מצאתי כי יש מקום להיעתר לה ולהפעיל את המאסר המותנה זאת כאשר חלקו יופעל בחופף וחלקו האחר במצטבר. עיון בגזר דינו של בית משפט השלום בעכו (טמ/2) מגלה אכן כי נגזרו על הנאשם 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים (אין חולק כי מאז שוחרר ממאסרו האחרון, בגין אותו גזר דין, תקופה זו לא חלפה. ראו גם רשימת כליאות טמ/5). התנאי הוא שלא יעבור את אחת העבירות בהן הורשע (בתיק עצמו ובתיק המצורף). אמנם הכרעת הדין לא הוגשה, אך הוגשו שני כתבי האישום; האחד- כתב אישום מתוקן בתיק העיקרי (4932-05-12) והאחר- כתב אישום בתיק 30747-03-19 אף הוא נגד הנאשם ואדם אחר. גזר הדין מתייחס לשני תיקים - התיק העיקרי ותיק מצורף. בתדפיס הרישום הפלילי של הנאשם (טמ/1) מופיעים בסעיף 1 תיקי הפל"א בהם הורשע והעבירות בהן הורשע. מדובר באותם מספרי תיקים אשר מופיעים בשני כתבי האישום. אי לכך ואף שלא הונחה לפניי הכרעת הדין עצמה, הונח בפניי כדבעי כי העבירות מושא ענייננו מפעילות את המאסר על תנאי בגין עבירת הגניבה (עבירת השוד כוללת בתוכה את עבירת הגניבה המוגמרת, ובכך היא מפעילה את התנאי).

בשים לב למסקנתי זו, לא מצאתי לנכון לדון בטענות הסנגור לעניין העבירה של הסתייעות ברכב לעבור עבירה.

אשר לאופן הפעלת התנאי, מצאתי בנסיבות להקל מעט עם הנאשם באופן שהפעלת התנאי תהיה כאשר מחציתו בחופף ומחציתו האחרת במצטבר.

סוף דבר

23. על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- **34 חודשי מאסר בפועל.**
- **אני מפעיל את המאסר על תנאי של 4 חודשים שנגזר על הנאשם בתיק 4932-05-19 (שלום עכו) וזאת באופן שחודשיים יהיו בחופף וחודשיים יהיו במצטבר.**
- **סך הכל ירצה הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל אשר ימנו מיום מעצרו 28.6.2020.**
- **ארבעה עשר (14) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירת אלימות, או**

רכוש מסוג פשע.

- שמונה (8) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירת אלימות, או רכוש מסוג עוון.

- פיצוי למתלונן בסך של 3000 ₪ שישולם בתוך 120 ימים.

אשר לאופן תשלום הפיצוי/הקנס שנפסק לחובת הנאשמים, החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים שנקבעו לעיל. ניתן יהיה לשלם את הפיצוי/הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

• **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.

• **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000.**

• **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.

ניתן היום, ט' אייר תשפ"ב, 10 מאי 2022, בהעדר הצדדים.